

Sygn. akt: II K 1058/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2018 roku

Sąd Rejonowy w Legionowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Urszula Salwin-Kowalczyk

Protokolant – Monika Malanowska

w obecności Prokuratora –Małgorzaty Horoszko-Chojnackiej

po rozpoznaniu na rozprawach w dniach -18 czerwca 2018 roku, 27 sierpnia 2018 roku i 9 października 2018 roku

sprawy **P. B.**,

syna N. i A. zd. N.

urodzonego (...) w W.

oskarżonego o to, że:

1. W dniu 17 sierpnia 2017 r. w L., woj. (...), pomimo wydania przez osobę uprawnioną do kontroli ruchu drogowego poruszającą się pojazdem przy użyciu sygnałów dźwiękowych i świetlnych, kierując pojazdem m-ki V. (...) o nr rej. (...) nie wykonał niezwłocznie polecenia zatrzymania pojazdu mechanicznego i kontynuował jazdę,

tj. o przestępstwo z art. 178b § 2 k.k.

2. W dniu 17 sierpnia 2017 r. w L., woj. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości i posiadając we krwi 2,51 promila stężonego alkoholu etylowego, prowadził pojazd mechaniczny m-ki V. (...) o nr rej. (...) na drodze publicznej, przy czym był wcześniej skazany za prowadzenie pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości na podstawie wyroku orzeczonego przez Sąd Rejonowy dla W. P. w W. o sygn. akt III K -54/17 oraz wyroku orzeczonego przez Sąd Rejonowy dla W. P. o sygn. akt III W -209/17,

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 i § 4 k.k.

orzeka

I. oskarżonego P. B. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt 1 zarzutów, przy czym uznaje, że czyn ten wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 178b k.k. i za to to na podstawie art. 178b k.k. skazuje go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności ;

II. oskarżonego P. B. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt 2 zarzutów i za to na podstawie art. 178a § 1 i § 4 k.k. skazuje go, zaś na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności ;

III. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego P. B. karę łączną 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 42 § 1a pkt 1 k.k. w zw. ze skazaniem za czyn z pkt I orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku ;

V. na podstawie art. 42 § 3 k.k. w zw. ze skazaniem za czyn z pkt II orzeka wobec oskarżonego dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych;

VI. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w związku z art. 90 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych;

VII. na podstawie art. 43a § 2 k.k. w zw. ze skazaniem za czyn z pkt II zasądza od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10000 (dziesięć tysięcy) złotych;

VIII. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt : II K 1058/17

UZASADNIENIE

Na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie , Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 sierpnia 2017 roku około godziny 21.25 funkcjonariusze Policji T. M. i H. S. jadąc radiowozem nieoznakowanym zauważyli na skrzyżowaniu ul. (...) w L. , pojazd marki V. (...) o nr rej. (...) , którego kierowca nie zastosował się do sygnalizacji świetlnej i przejechał w/w skrzyżowanie na czerwonym świetle . W/w włączyli sygnały świetlne i dźwiękowe i udali się za w/w pojazdem . Kierujący nie reagował na powyższe sygnały i jechał uliczkami osiedlowymi , co uniemożliwiało funkcjonariuszom Policji zajęcie mu drogi. W pewnym momencie kierujący V. (...) zatrzymał się na ul. (...) , po czym wybiegł z pojazdu. Funkcjonariusz Policji T. M. udał się za nim , a następnie go ujął. Wezwani funkcjonariusze z KPP L. założyli mu kajdanki i przewieźli na Komendę. Tam , po wylegitymowaniu go okazało się , że był nim oskarżony P. B.. Od w/w pobrano krew i wówczas okazało się , że miał w niej 2,51 promila alkoholu etylowego.

Oskarżony P. B. wyrokiem Sądu Rejonowego dla W. P. w W. III Wydział Karny z dnia 9 maja 2017 roku , sygn..akt : III K 54/14 został skazany za czyn z art. 178a§1 kk na karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 20 złotych każda , nadto orzeczono wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. Kolejnym zaś wyrokiem tegoż Sądu z dnia 2 marca 2017 roku, sygn..akt : III W 209/17 orzeczono wobec oskarżonego kolejny środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 12 miesięcy.

Powyższy stan faktyczny , Sąd ustalił na podstawie następującego materiału dowodowego : zeznania świadków : T. M. /k-5v-6,96-97/, H. S. /k-107/, protokół zatrzymania /k-2-2v/, dyspozycję /k-3/, odpisy wyroków /k-31,91-91v/, opinię /k-32-33/.

Oskarżony P. B. słuchany po raz pierwszy na etapie postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień /k-19-22/, Słuchany po raz kolejny przyznał się do winy i wyraził skruchę za zdarzenie /k-52 . Oskarżony słuchany zaś na rozprawie przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił , że w dniu zdarzenia jechał wraz z żoną do lekarza do L.. Ona kierowała samochodem , a on siedział obok niej na fotelu pasażera, ponieważ od rana spożywał alkohol. Podczas drogi w/w pokłócili się . Żona oskarżonego zaparkowała samochód na jakieś uliczce , po czym wyszła z niego zabierając kluczyki i gdzieś odeszła. Oskarżony również wyszedł z pojazdu, wyjął z niego butelkę wódki i zaczął ją pić. Gdy siedział na ławce obok pojazdu , nadjechał radiowóz policyjny. Funkcjonariusz Policji spytał się go , kto jest właścicielem w/w pojazdu . Oskarżony odpowiedział , że on , ale kierowała nim jego żona. Policjanci „ po złości „ stwierdzili jednak że to on nim kierował , po czym został przewieziony na Komendę, a jego pojazd na parking depozytowy. Po jego odbiorze , oskarżony stwierdził , że w pojeździe jest wgnieciony dach, drzwi i błotnik. W jego ocenie policjanci go uszkodzili ,

skacząc po nim. Oskarżony wyjaśnił nadto , że gdy jechał z żoną samochodem , to policjanci nie jechali za nim na sygnałach świetlnych i dźwiękowych /k-95-96/.

Sąd ustalił , co następuje:

Materiał dowodowy zgromadzony w przedmiotowej sprawie , dał podstawy do uznania oskarżonego P. B. winnym popełnienia zarzucanego mu czynu. Co prawda oskarżony nie przyznał się do winy , jednakże w ocenie Sądu , jego wyjaśnienia są niewiarygodne i mają na celu uniknięcie odpowiedzialności karnej za zarzucane mu czyny . Za inną wersją zdarzenia , a przyjętą przez Sąd przemawiają dowody zebrane w niniejszej sprawie , a zwłaszcza zeznania naocznych świadków : T. M. i H. S.. I tak , T. M. zeznał , że w dniu zdarzenia około godziny 21.25 wraz z H. S. jadąc radiowozem nieoznakowanym zauważył na skrzyżowaniu ul. (...) w L. , pojazd marki V. (...) o nr rej. (...) , którego kierowca nie zastosował się do sygnalizacji świetlnej i przejechał w/w skrzyżowanie na czerwonym świetle . W/w włączyli sygnały świetlne i dźwiękowe , zrównali się z kierującym i dali mu znak do zatrzymania . Kierujący nie reagował na powyższe sygnały, przyspieszył , po czym jechał uliczkami osiedlowymi , co uniemożliwiało funkcjonariuszom Policji zajechanie mu drogi. W pewnym momencie kierujący V. (...) zatrzymał się na ul. (...) , po czym wybiegł z pojazdu. Świadek udał się za nim , a następnie go ujął. Wezwani funkcjonariusze z KPP L. założyli mu kajdanki i przewieźli na Komendę. Tam , po wylegitymowaniu go okazało się , że był nim oskarżony P. B.. Od w/w pobrano krew i wówczas okazało się , że był nietrzeźwy. Badającemu go lekarzowi podał , że od rana pił alkohol , jak również przed samą jazdą samochodem. Podczas ucieczki oskarżony zgubił kluczyki od swego pojazdu. Świadek podał nadto , że jadąc za pojazdem oskarżony cały czas utrzymywał z nim kontakt wzrokowy , nadto że w pojeździe był on sam. Nie miał nadto żadnej wiedzy o uszkodzeniu pojazdu oskarżonego na parkingu depozytowym . Podobnie zeznał świadek H. S.. Podał on , że oskarżony jechał ulicą (...) od strony ul. (...) .W/w nie reagował na sygnały świetlne i dźwiękowe jakie mu dawali do zatrzymania. Następnie wjechał w jakąś małą uliczkę i wybiegł z auta zostawiając otwarte drzwi. T. M. pobiegł za nim ,a świadek wezwał na pomoc inne załogi. Po chwili w/w ujął oskarżonego. Świadek podał także , że oskarżony w pojedzie był sam, a uciekając zgubił od niego klucze. W/w był nietrzeźwy i miał orzeczony zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Na miejscu zdarzenia nie było żony oskarżonego , bo gdyby była to zostałaby jej przekazany w/w pojazd, a nie sholowany na parking depozytowy. Świadek zaprzeczył , aby policjanci kopali pojazd oskarżonego. W/w nie miał żadnych wątpliwości , że to oskarżony kierował swoim pojazdem.

Sąd dał wiarę zeznaniom w/w świadków , albowiem pokrywają się ze sobą co do istotnych okoliczności przedmiotowego zdarzenia.

Świadek K. B. zeznała , że w dniu zdarzenia to ona kierowała pojazdem marki V. (...) , a oskarżony , który był nietrzeźwy siedział obok niej .W/w jechali do lekarza do L. , albowiem w/w była w ciąży i źle się poczuła.Nie widziała radiowozu policyjnego , ani nie słyszała sygnałów świetlnych i dźwiękowych. W trakcie jazdy pokłócili się i świadek zatrzymała się na ul. (...) , po czym wysiadła z samochodu zabierając kluczyki, a drzwi zamykając na centralny zamek. Oskarżony wysiadał za nią. Następnie przez około 20 minut się kłócili , po czym świadek wróciła do domu komunikacją miejską. Oskarżony wrócił dopiero następnego dnia. Wcześniej świadek przyjechała do L., ale nie znalazła męża. Zadzwoiła na Komendę i tam dowiedziała się , że samochód jej został sholowany na parking. Od męża zaś dowiedziała się , że został zatrzymany , bo był pijany. Samochód świadek odebrała z parkingu , był on jednak bardzo poobijany. W/w zaprzeczyła , aby oskarżony kierował tego dnia jej pojazdem.

Sąd nie dał wiary zeznaniom tego świadka , albowiem nie mają one potwierdzenia w materiale dowodowy zgromadzonym w niniejszej sprawie , a zwłaszcza z zeznaniami naocznych świadków zdarzenia. W/w jako żona oskarżonego , składa zeznania dla niego korzystne.

Tak samo Sąd ocenił zeznania świadka A. S.. W/w podał bowiem , że sierpniu 2017 roku spotkał oskarżonego przy sklepie nocnym na ul. (...) w L.. W/w szedł z kobietą w ciąży , która krzyczała w kierunku ul. (...). Świadek zaś czekał na klientów ,którzy weszli do tego sklepu , a których on wioził taksówką. W/w rozmawiali ze sobą około 2 minut , po czym podjechała Policja , a świadek odjechał. W/w nie wiedział, czy oskarżony był nietrzeźwy.

Zdaniem Sądu świadek jako znajomy oskarżonego składa zeznania jak najbardziej dla niego korzystane.

Sąd dał wiarę opinii biegłej z zakresu toksykologii alkoholu i trucizn lotnych D. J. , albowiem została ona sporządzona zgodnie z jej wiedzą i doświadczeniem , nadto nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Sąd obdarzył także wiarygodnością dowody z dokumentów, albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia . Autentyczność i wiarygodność tych dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Mając na względzie powyższe , należy stwierdzić , że wina oskarżonego jest bezsporna oraz że została im udowodniona w toku przedmiotowego postępowania karnego.

P. B. został oskarżony o to , że : 1. W dniu 17 sierpnia 2017 r. w L., woj. (...), pomimo wydania przez osobę uprawnioną do kontroli ruchu drogowego poruszającą się pojazdem przy użyciu sygnałów dźwiękowych i świetlnych, kierując pojazdem m-ki V. (...) o nr rej. (...) nie wykonał niezwłocznie polecenia zatrzymania pojazdu mechanicznego i kontynuował jazdę,

tj. o przestępstwo z art. 178b § 2 k.k.

2. W dniu 17 sierpnia 2017 r. w L., woj. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości i posiadając we krwi 2,51 promila stężonego alkoholu etylowego, prowadził pojazd mechaniczny m-ki V. (...) o nr rej. (...) na drodze publicznej, przy czym był wcześniej skazany za prowadzenie pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości na podstawie wyroku orzeczonego przez Sąd Rejonowy dla W. P. w W. o sygn. akt III K -54/17 oraz wyroku orzeczonego przez Sąd Rejonowy dla W. P. o sygn. akt III W -209/17,

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 i § 4 k.k.

Czynność sprawcza przepisu art.178a kk polega na zaniechaniu niezwłocznego zatrzymania pojazdu mechanicznego i kontynuowaniu jazdy. Dla bytu przestępstwa niezbędne jest ,aby sprawca miał świadomość wydania polecenia zatrzymania pojazdu mechanicznego, zaniechał niezwłocznego zatrzymania pojazdu i wbrew temu poleceniu kontynuował jazdę. Polecenie zatrzymania się może być wydane wyłącznie przez osobę uprawnioną do kontroli ruchu drogowego, a jednocześnie musi być wyrażone przy użyciu sygnałów dźwiękowych i świetlnych. Ponadto osoba wydająca polecenie w warunkach art. 178b KK musi poruszać się pojazdem lub znajdować się na statku wodnym lub powietrznym. Osobą uprawnioną do kontroli ruchu drogowego, w zakresie wskazanym w przepisie art. 178b KK, jest zgodnie z PrDrog funkcjonariusz Policji ,Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organów porządkowych , Straży Granicznej i Służby Celno-Skarbowej oraz inspektor Inspekcji Transportu Drogowego .

Bez wątplenia oskarżony swoim zachowaniem opisanym w zarzucie z pkt I naruszył w/w przepis albowiem kierując pojazdem marki V. (...) , pomimo dawanych mu przez funkcjonariuszy Policji w osobach T. M. i H. S. sygnałów świetlnych i dźwiękowych do zatrzymania , nie uczynił tego i kontynuował jazdę. Jednocześnie Sąd zakwalifikował ten czyn z art.178b kk .

Przepis art. 178 a § 1 kk stanowi zaś , iż karze podlega , kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem innego środka odurzającego , prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym , wodnym lub powietrznym. Występek ten ma charakter umyślny, przy czym samo uruchomienie i prowadzenie pojazdu wymaga zamiaru bezpośredniego, natomiast fakt znajdowania się przez prowadzącego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego może być również objęty zamiarem ewentualnym. W każdym razie niezbędna jest świadomość sprawcy, że może znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego i godzenie się z tą możliwością. Z treści art. 178 a § 1 kk wynika , więc że dla stwierdzenia przesłanek popełnienia przestępstwa wskazanych w tym przepisie konieczne jest spełnienie następujących znamion : po pierwsze sprawca winien prowadzić pojazd mechaniczny , po

drugie - prowadzący pojazd musi znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem innego środka odurzającego , wreszcie po trzecie – pojazd mechaniczny winien być prowadzony w ruchu lądowym , wodnym lub powietrznym.

Należy stwierdzić iż, wszystkie wyżej wskazane przesłanki zostały spełnione w sytuacji będącej przedmiotem niniejszego postępowania .

Po pierwsze niewątpliwym jest ,iż oskarżony poruszał się pojazdem mechanicznym. Kierował bowiem pojazdem marki V. (...) o nr rej . (...).

Po drugie w ocenie Sądu nie ma wątpliwości , iż oskarżony w chwili popełnienia czynu zabronionego znajdował się w stanie nietrzeźwości , albowiem stężenie alkoholu w jego organizmie było rzędu 2,51 promila .

Spełniona została także trzecia przesłanka , albowiem oskarżony kierował pojazdem mechanicznym ulicą (...) w L.

Nie ma też żadnych wątpliwości , że oskarżony swoim zachowaniem przypisanym mu przez Sąd naruszył znamiona §4 powyższego przepisu , albowiem był już karany wyrokiem Sądu Rejonowego dla W. P. w W. III Wydział Karny wyrokiem z dnia 9 maja 2017 roku , sygn..akt III K 54/17 za czyn z art.178a§1 kk , który to Sąd orzekł wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat , a nadto ten sam Sąd wyrokiem z dnia 2 marca 2017 roku , sygn..akt : III W 209/19 orzekł wobec niego również środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 12 miesięcy.

Z tych też względów , Sąd uznał oskarżonego winnym popełnienia zarzucanych mu czynów i za to za czyn :

- z pkt I na podstawie art. 178 b kk skazał go na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

- z pkt II na podstawie art.178a§4 kk skazał go na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Stosownie do treści art. 85§1 i 2 kk i art. 86§1 kk Sąd wymierzył oskarżonemu karę łączną 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzona oskarżonemu kara łączna pozbawienia wolności w ocenie Sądu jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów, których się dopuścił, uwzględnia ona również elementy prewencji ogólnej, jak i szczególnej. Przy wymiarze tej kary jako okoliczności obciążające Sąd wziął pod uwagę uprzednią karalność oskarżonego /71-73/. Sąd jednocześnie nie doszukał się żadnych okoliczności łagodzących w jego zachowaniu.

Na podstawie art. 42§ 1 a kk w zw. ze skazaniem za czyn z pkt I Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 1 roku , albowiem było to obligatoryjne .

Na podstawie art.42§3 kk w związku ze skazaniem za czyn z pkt II ,Sąd orzekł wobec oskarżonego dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym , albowiem oskarżony ponownie został skazany za czyn z art.178a§4 kk.

Na podstawie art. 85§1 i 2 kk i art.86§1 kk w zw. z art.90§2 kk Sąd orzekł wobec Sąd orzekł wobec oskarżonego łączny dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym , albowiem oskarżony ponownie został skazany za czyn z art.178a§4 kk.

Na podstawie art. 43a§2 kk w zw. ze skazaniem za czyn z pkt II Sąd orzekł od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej , albowiem oskarżony został skazany za czyn z art.178a§4 kk.

Na podstawie art. 624§1 pkp Sąd zwolnił oskarżonego z obowiązku ponoszenia kosztów postępowania przejmując je na rachunek Skarbu Państwa , albowiem przebywa w Zakładzie Karnym i obciążenie nimi byłoby dla niego zbyt uciążliwe.